

kappinini er, at tú heldur, at tað er stuttligt at venja. Hevur tú fyrst sagt ja til at luttaka í eini kapping, so noyðist tú at mæta upp til hvørja venjing, og tað er mangjan strævið.

- Eg svimji tí eg haldi, at tað er stuttligt - men sjálvandi - tað er enn stuttligari at fáa besta úrslit, sigur Katrin Johansen.

- Geva hesi góðu úrslit peningaligt ríkidømi?

- Nei, eg havi ongantíð fingið pening, men eg havi fingið so nógv annað. Eitt nú góðan stuðul frá svimjifelagnum, fría ferð til kappingar og nógv var, góðar upplivingar.

- Tað er ikki sum við vanligum ítróttarkappingum, at vit fáa t.d. ávísu upphædd fyr hvørt 1. pláss. Tað verður ikki brúkt innan ítróttarkappingar hjá brekaðum.

- Er familjan errin av tær?

- Tað verður ikki gjørt so nógv burturúr mær heima. Pápi mín hevur skil fyr, hvørjar tíðir eg svimji, og hvørji met eg havi sett. Hann kemur ofta niðan í høllina, tá eg venji, men annars gera tey einki hóvasták burturúr mær.

- Hinvegin, so hevur tað týðning fyr meg, at familjan góðtekur, at eg nýti so nógv tíð og orku at venja. Hetta hava allir ítróttariðkarar brúk fyr. Verða teir ikki stuðlaðir, minskar áhugin at luttaka.

Ommurnar við í Soul

- Tað hevur eisini týðning, at familjan fylgir við í tí, sum tú gert. Eitt nú vóru báðar ommurnar hjá mær við, tá eg vann gull í Korea, og tað var avgjørt við til at geva mær eina sálárliga meg í kappingini.

Katrin Johansen við seinastu prógvunum um, at hon er meistara-svimjari og besti svimjari í kappingini í Lyon. Hon heldur, at tað er sum at seta eina plátu á, tá hon tosar við fólk, sum spyrja um seinastu kappingina. Sjálv heldur hon tað vera ørkymlandi við hvørt, men tekur rós o.a. sum eitt herðaklapp til øll brekað í Føroyum

- Hvussu kennist tað, tá tú luttekur í kappingum fyr brekað, at tú áhaldandi verður mint um títt brek?

- Tað er av sonnum ein stór gleði at vera saman við fólkum, sum hava so nógv og ymisk brek, men sum kortini klára seg væl.

Tú knýtir nógv vinarbond á slíkum ferðum, og so er tað líkamikið, um tað er ein persónur, sum ikki hevur armar ella bein, bert er 115 cm. til hæddar, o.s.fr. Tá sær tú eisini, hvussu lítið tú feilar.

- Men sjálvandi, vit síggja bert tey brekaðu, sum er við í kappingini, og sum eru aktiv. Tú sært ikki tey brekaðu, sum kanska liggja inni á einum kamari onkustaðni.

- Tað er eisini áhugavert at vera saman við øðrum brekaðum og at læra at hugsa øðrvísi um sítt brek. Tær nýtist ikki at taka sær nær, hvussu gongulagið er. Hvat sakar tað, at eg haldi eitt sindur? hugsi eg mangan.

- Er svimjingin fyr tær ítriv ella ert tú yrkisítróttarkvinna?

- Svimjing er fyr mær ein partur av lívinum. Av tí at so nógv tíð fer við venjing, haldi eg ikki, at eg kann siga tað vera ítriv.

- Tá vit hesaferð kappast í Lyon, varð eg biðin um at luttaka í stafetsvimjing saman við Svøríki, og teir eru komnir longest innan hesa ítróttargein. Tað tók eg sum eitt herðaklapp og samstundis sum tekin um, at eg verði virðismet sum svimjari.

- Hetta var ein avbjóðing, sum eg hugsaði leingi um, hvørt eg skuldi taka á ella ikki. Tað hevði verið so lætt bert at siga nei, men eg valdi at taka lut kortini. Tá av-

tornaði, var eg fegin um at eg ikki skákaði mær undan.

Fyrirmynd fyr onnur brekað

- Hvønn týðning heldur tú tað hevur fyr onnur brekað, at tú hevur fingið so nógv og góð úrslit?

- Eg vóni, at eg við míni luttøku, havi givið øðrum áhuga og dírvi at gera okkurt. Tað, at eg sjálv eru brekað, hevur gjørt, at eg altíð eri í parti við teimum veiku. Tað havi eg lært av at vera saman við brekaðum í øllum londum.

Katrin Johansen hevur ikki havt stundir til nógv annað enn at venja í svimjihøllini, men kortini hevur hon nógv vinir, sum ikki hava svimjing sum áhugamála.

- Tað er umráðandi fyr meg, eisini at vera saman við vinfólkum, sum ikki bert tosa um svimjing.

- Eg gangi í skúla, venji í svimjihøllini, eri við í sangkórinum í Ebenezer og gangi á møti. Annars luttaki eg eisini í felagsarbeiðinum innan ÍSB.

Framtíðarvónir

- Nú skal eg fyríbils gera skúlan lidnan, og tá fari eg at gera av, hvat eg skal brúka útbúgvingina til, og um eg skal fara undir viðari lestur ella tilfíkt.

- Eg fari helst - eins og øll onnur - at gevast við svimjingini einaferð, og tá fái eg helst eisini stundir at stovna familju, sigur Katrin Johansen brosandí.

- Hvussu kennist tað, tá tú kemur heimaftur og øll tosa um met og tann heiður, sum tú hevur verið fyr uttanlands?

- Tað er sum at seta eina plátu á. Øll spyrja tað sama, siga at eg eri ófær o.s.fr.

- Í fyrstuni var tað ørky-

mlig, at hon er trúgvandi, og at tað hevur havt týðning, tá hon hevur verið fyr í herðum trýsti til ítróttarkappingar, at hon hevur havt sína trúgv at stuðla seg til.

- Tá kennir tú teg ikki so einsamalla. Tað gevur tær meg at halda fram, sigur Katrin Johansen.

- Hvussu leingi ætlar tú tær at luttaka í svimjikappingum?

- Eg ætli mær at halda fram, so leingi sum áhugin er til staðar. Nú eri eg 25 ár, men svimjarar hava ikki ávíst aldursmark. Teir kunnu halda fram, so leingi sum teir megna at halda tíðinar, ið kappast verður um.

- Nú hevur tú ferðast innan svimjing einar 20 - 30 ferðir uttanlands. Hevur tú ikki onnur ynski fyr framtíðina?

- Eg havi ikki hugsað beinleiðis um framtíðina, og hvat eg ynski mær. Eg haldi, eg havi alt, sum eg havi brúk fyr.

landi og eitt sindur strævið, tí eg eri so smáðin, og helt meg ikki hava uppborið so nógv umrøðu.

- Eg veit, at fólk meina mær tað væl, men onkuntíð kennist tað, sum halda fólk, at eg eri ófær, tí eg eri brekað. Oftast kennist tað tó sum eitt herðaklapp, sum eg eri fegin um, og sum eg fái sum eitt herðaklapp til øll brekað í Føroyum.

Orð: Dagný
Myndir: Kalmar

Katrin Johansen, læraraskúlanæmingur: - Við hvørt haldi eg, at eg eri eitt sindur smábýtt og havi kensluna av, at ítrótturin tekur ov nógv tíð frá lestrinum

TIL BLAÐSØLURNAR sosialurin aftur ÚTSELDUR?

Boðið so beinanvegin frá á tlf. 11820.

Uttanfyrir vanligar arbeiðstíð upp-lysir telefonsvararin hvar ringjast skal fyr at fáa fleiri bløð.

Tíðindablaðið SOSIALURIN

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvønn hósdag frá kl. 19.00-21.00, inngongd hjá KFUM, Oman Plisvarða 2, ella á tlf. 17200.

Kvinnuhúsið er opið gerandiðagar frá kl. 14.30-16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 14.30-7.00 á morgni.